

Praha: 24.3.2023
Číslo jednací: 042561/2023/KUSK
Spisová značka: SZ_035023/2023/KUSK/2
Vyřizuje: Bc. Patrik Moravec / I. 585
Značka: OLPPS/Mor

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), **r o z h o d l** v odvolacím řízení na základě odvolání, které podal   (dále jen „obviněný“), zastoupený na základě plné moci advokátem , sídlo náměstí 01 Příbram, proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram ze dne 17.2.2023 pod č.j. MeUPB 16438/2023/Šn

t a k t o:

I.

podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, se napadené rozhodnutí Městského úřadu Příbram ze dne 17.2.2023 pod č.j. MeUPB 16438/2023/Šn, **m ě n í** ve výrokové části týkající se uložení správních trestů tak, že text výroku napadeného rozhodnutí pod bodem A. po změně zní: „podle § 35 písm. b) až § 40 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu **pokuta** ve výši **25000 Kč** (slovy dvacet pět tisíc korun) splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto **rozhodnutí**“ a text výroku napadeného rozhodnutí pod bodem B. po změně zní: „podle § 35 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu **zákaz činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **12 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí**“.

II.

podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se napadené rozhodnutí Městského úřadu Příbram ze dne 17.2.2023 pod č.j. MeUPB 16438/2023/Šn, ve zbytku **p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím Městského úřadu Příbram (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17.2.2023 pod č.j. MeUPB 16438/2023/Šn (dále jen „napadené rozhodnutí“) byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupků: - I. podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl v rozporu s ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu úmyslně dopustit tím, že dne 11.12.2022 v 01.35 hodin řídil po pozemní komunikaci v ul. Nádražní, k.o. Milín u č. p. 174, okres Příbram ve směru jízdy od obce Lazsko motorové vozidlo Citroën Jumper registrační značky , při silniční kontrole, se odmítl jako řidič podrobit na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, - II. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl v rozporu s ust. § 6 odst. 8 s přihlédnutím k § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu z nedbalosti současně dopustit tím, že při silniční kontrole, na výzvu policisty nepředložil ke kontrole řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla, - III. podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti“), kterého se měl v rozporu s ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z nedbalosti dopustit současně tím, že při silniční kontrole, na výzvu policisty, nepředložil ke kontrole zelenou kartu.

Za spáchání uvedených přestupků správní orgán I. stupně obviněnému uložil správní trest pokuty ve výši 25 000 Kč, správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a současně uložil povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Obviněný napadl rozhodnutí správního orgánu I. stupně v celém rozsahu včas podaným odvoláním, ve kterém uvádí následující. Odvolací námitky jsou pro přehlednost rozděleny do tří oblastí: - neztotožnění řidiče (body 5. – 12.), - porušení zásady in dubio pro reo (body 13. – 33.), - porušení procesních práv obviněného (body 34. – 52.). S ohledem na výše uvedené obviněný navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, případně věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací správní orgán“) přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a uvádí následující.

Ke změně výroku napadeného rozhodnutí provedené výrokem I. tohoto rozhodnutí a současně též k námitce obviněného pod bodem 48.

Podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části rozhodnutí uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti. Podle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci, pokud správní orgán nestanoví lhůtu jinou. Odvolací správní orgán dále uvádí, že výrok obsahuje autoritativní úpravu práv a povinností a jako takový musí být jasný, určitý, přesný a srozumitelný. Z výroku napadeného rozhodnutí tak musí být zcela zřejmé, že rozhodným okamžikem je nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, tedy právě napadeného rozhodnutí, ne příkazu, který byl zrušen podáním odporu. Odvolací správní orgán proto z důvodu právní jistoty výrok napadeného rozhodnutí změnil tak, aby byl v souladu s právními předpisy a nebyl vnitřně rozporný.

K námitkám obviněného pod body 5. – 16. odvolací správní orgán uvádí následující.

Správní orgán v řízení postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (§ 3 správního řádu), jedná se o tzv. zásadu materiální pravdy. Správní orgán za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, provádí důkazy, k jejichž provedení lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Správní orgán I. stupně při vydání napadeného rozhodnutí vycházel z důkazů předložených Policií ČR a z provedených výpovědí svědků, přičemž tyto důkazy řádně specifikoval a hodnotil na stranách 6 - 8 napadeného rozhodnutí. Výpovědi svědků (obou zasahujících policistů) byly provedeny v rámci ústního jednání dne 10.2.2023, co z nich vyplývá ke ztotožnění osoby řidiče správní orgán I. stupně uvedl na straně 2 a 3 napadeného rozhodnutí, přičemž výpovědi a z nich vyplývající závěry hodnotil na straně 5 napadeného rozhodnutí. K možnosti výměny řidičů se správní orgán I. stupně vyjádřil na straně 5 napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán k tomu uvádí následující. Z výpovědi svědkyně ~~XXXXXXXXXX~~ mj. vyplývá, že jelikož řidič vozidla na výzvu policistů nepředložil žádný doklad, na jehož základě by mohl být ztotožněn, poskytl mu součinnost ke zjištění totožnosti, přičemž řidič uvedl jméno, příjmení, adresu, datum narození, následně byl ztotožněn jako obviněný, kdy souhlasilo jméno, rodné číslo, bydliště a zároveň i fotka, jejíž podobizna byla shodná s obličejem řidiče. Výpověď svědka ~~XXXX~~ je s výpovědí svědkyně v souladu. Odvolací správní orgán uvádí, že totožnost řidiče

vozidla byla zjištěna po poskytnuté součinnosti a ověřena na základě podoby fotografie v evidenci s fyzickou podobou osoby řidiče, oba svědci jednoznačně vyloučili možnost záměny s jinou osobou. Vzhledem k tomu, že řidič vozidla neodmítl prokázat svoji totožnost po poskytnutí potřebné součinnosti a jeho totožnost byla zjištěna na místě silniční kontroly, policisté neměli důvod k předvedení osoby k provedení úkonů směřujících ke zjištění její totožnosti (§ 63 odst. 3 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky). Vzhledem k výše uvedenému, tedy vzhledem k důkazům ve spisu, nemá odvolací správní orgán pochybnosti o tom, že řidičem předmětného vozidla byl obviněný. Nadto odvolací správní orgán uvádí, že věrohodnost tvrzení obviněného, že nebyl řidičem předmětného vozidla, snižuje obecnost tohoto tvrzení, kdy neprokázal, ale ani neuvedl, že v době předmětné silniční kontroly nemohl být řidičem předmětného vozidla z konkrétního důvodu. Vzhledem k výše uvedenému považuje odvolací správní orgán námitky obviněného za nedůvodné.

K námitkám obviněného pod body 17. – 33. odvolací správní orgán uvádí následující.

Zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“) v daném případě v ust. § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 2 stanoví podmínky provedení orientačního vyšetření a odborného lékařského vyšetření následovně. Orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinná se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek. V případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedenému konstatuje, že uznání viny za spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu musí předcházet řádně učiněné výzvy policisty, tj. výzvy plně v souladu se zákonem o ochraně zdraví, tedy nejprve výzva k orientačnímu vyšetření a v případě jeho odmítnutí i následná výzva k odbornému lékařskému vyšetření. Odvolací správní orgán nejprve uvádí, že řízení motorového vozidla beze sporu je činností, při níž by osoba mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek. Dále z výpovědí obou svědků vyplývá, že obviněný při silniční kontrole vykazoval známky ovlivnění alkoholem, přičemž se k požití alkoholu před jízdou i přiznal. ~~Podle~~ konkrétně uvedla: „Na řidiči bylo zřetelné, že požil alkohol, při komunikaci byl cítit zápach alkoholu. Nemotal se, ale přímo na pohybech bylo znát, že je ovlivněn. Na dotaz, zda požil před jízdou alkohol, uvedl, že byl na stavbě v Horčápsku s kamarádem, že tam popíjeli alkohol, ale kolik a jaké množství, neuvedl.“ Na otázku správního orgánu I. stupně, zda si pamatuje, jak se obviněný při silniční kontrole choval, zda jevil

známky požití alkoholu před jízdou, svědkyně odpověděla: „Ano, byl z něj cítit zápach alkoholu, přibližoval se k nám velmi blízko, chtěl s námi komunikovat, z jeho řeči bylo znát jisté koktání. Nevím, jak moc byl ovlivněn.“. ~~XXXXXXXXXX~~ konkrétně uvedl: „To, že byl pod vlivem alkoholu, vycházelo z jeho komunikace, z jeho chování, pořád se na nás lepil, musel jsem ho pořád upozorňovat, aby si držel odstup. Byl v naší těsné blízkosti, to jsem cítil zápach alkoholu. Po ztotožnění byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce ke zjištění, zda je ovlivněn alkoholem, toto na místě odmítl s tím, že doznává, že něco před jízdou pil, ale neuvedl co. Následně uvedl, že měl pouze 2 hašlerky.“. Na otázku správního orgánu I. stupně, zda si pamatuje, jak se obviněný při silniční kontrole choval, zda jevil známky požití alkoholu před jízdou, svědek odpověděl: „Ano, z komunikace bylo zřejmé, že je pod vlivem alkoholu, měl nekoordinované pohyby, pořád se k nám přibližoval. Během komunikace jsme cítili zápach alkoholu.“. V souladu s výpověďmi svědků jsou i podklady ve spisu vč. Úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy ze dne 11.12.2022 pod č.j. KRPS-303128-4/PŘ-2022-011115, ze kterého též vyplývá podezření policistů na ovlivnění obviněného alkoholem. Výzva policistů k podrobení se vyšetření ke zjištění, zda obviněný není ovlivněn alkoholem, tak byla plně důvodná.

K prokázání skutečnosti, zda výzva příslušníka Policie ČR k orientačnímu i odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu byla provedena řádně, tedy plně ve smyslu ust. § 20 odst. 1 zákona o ochraně zdraví odvolací správní orgán uvádí následující. Řádné učinění výzvy k orientačnímu a následnému odbornému lékařskému vyšetření prokazují výpovědi obou svědků, stejně jako prokazují, že obviněný v obou případech vyšetření odmítl. ~~XXXXXXXXXX~~ konkrétně uvedla: „Následně byl řidič vyzván k podrobení se odborné dechové zkoušce, což řidič odmítl. Byl poučen o následcích odmítnutí a následně byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojeného s odběrem krve, to též odmítl.“. Na otázky správního orgánu, zda byl obviněný poučen a vyzván k podrobení se odborné dechové zkoušce, zda se zkoušce podrobil, či ji odmítl, svědkyně odpověděla: „Byl opakovaně vyzván, vzhledem k tomu, že nejprve řekl, že pil, pak řekl, že měl hašlerky, a ano i opakovaně poučen. Zkoušku odmítl.“. Na otázky správního orgánu, zda byl obviněný následně poučen a vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, svědkyně odpověděla „Ano, též byla výzva odmítnuta.“. ~~XXXXXXXXXX~~ konkrétně uvedl: „Po ztotožnění byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce ke zjištění, zdaje ovlivněn alkoholem, toto na místě odmítl. Řádně jsme ho poučili, že v případě, kdy se odmítne podrobit odborné dechové zkoušce, že se tím dopustí přestupku. Následně jsme jej vyzvali k podrobení se lékařskému vyšetření spojeným s odběrem krve, což též odmítl. Uvedl, že se nepodrobí ani tomuto vyšetření. Opět byl řádně poučen, že pokud odmítne i tuto výzvu, dopouští se přestupku.“. Na otázky správního orgánu

I. stupně, zda byl obviněný poučen a vyzván k podrobení se odborné dechové zkoušce, zda se zkoušce podrobil, či ji odmítl, svědek odpověděl: „Vyzván, poučen byl. Dechové zkoušce se nepodrobil.“. Na otázky správního orgánu I. stupně, zda byl obviněný následně poučen a vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, svědek odpověděl: „Ano.“. V souladu s těmito výpověďmi svědků jsou též podklady ve spisu (resp. podklady níže uvedené pod body 1., 2. a 4.), jež byly správním orgánem I. stupně provedeny jako důkazy při ústním jednání dne 13.1.2023. Jde o následující podklady: 1. oznámení přestupku od Policie ČR, Obvodní oddělení Milín č.j. KRPS-303128-6/PŘ-2022-011115 ze dne 11.12.2022, 2. úřední záznam ze dne 11.12.2022, 3. výpis z evidenční karty řidiče – obviněného, 4. úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholu nebo jiné návykové látky ze dne 11.12.2022. Jak bylo uvedeno v předchozím odstavci, správní orgán I. stupně tyto důkazy řádně hodnotil na stranách 6 - 8 napadeného rozhodnutí. S nevyplněním kolonky „B“ v oznámení přestupku ze dne 11.12.2022 pod č.j. KRPS-303128-1/PŘ-2022-011115 sepsaném na místě silniční kontroly se správní orgán I. stupně řádně vypořádal na straně 8 napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán uvádí, že toto oznámení není zásadním důkazem svědčícím o vině obviněného a spis i bez tohoto oznámení obsahuje dostatek důkazů pro uznání obviněného vinným z přestupků uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí. K postavení příslušníků Policie ČR odvolací správní orgán konstatuje, že v předmětném postupu policistů nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by v této věci překročili zásadu vykonávat svou služební povinnost v souladu se závazkem, aby případný zásah do práv a svobod nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem. Odvolací správní orgán závěrem tohoto odstavce poukazuje na závěr rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17.1.2022 pod č.j.: 50 A 5/2021-59, kde bylo s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu zkonstatováno, že z právní úpravy nikterak neplyne, že by úřední osoba činící výzvu k odbornému lékařskému vyšetření byla povinna poskytovat adresátovi výzvy poučení o případných důsledcích, kdy pak soud tedy ani nijak blíže nezkoumal, zda bylo, či nebylo poskytnuto poučení o následcích odmítnutí, neboť případná absence takového poučení nemá žádný vliv na vznik odpovědnosti za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedenému uvádí, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti, námitky obviněného proto nebyly shledány důvodnými.

K námitkám obviněného pod body 34. – 41. odvolací správní orgán uvádí následující.

V předvolání k ústnímu jednání (na den 13.1.2023) ze dne 21.12.2022 pod č.j. MeUPB 122234/2022/Šn byl obviněný mj. poučen, že před vydáním rozhodnutí, po skončení dokazování při ústním jednání, mu bude umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, současně byl poučen i dle ust. § 36 odst. 1

správního řádu o tom, že nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhnout důkazy a jiné návrhy po celou dobu řízení až do doby vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy. Toto předvolání bylo doručeno do datové schránky zmocněnce dne 22.12.2022. V protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 13.1.2023 pod č.j. MeUPB 04136/2023/Šn je na straně 2 dole uvedeno, že přítomni byli ve smyslu § 36 odst. 3 SŘ seznámeni s podklady pro rozhodnutí. K těmto podkladům pro rozhodnutí, uvádí jako shora. Zástupce obviněného žádá lhůtu k případnému návrhu důkazů 5 dnů, tato je zamítnuta z důvodu znalosti spisu, kdy celý spis byl nafocen a byl s ním seznámen již dne 3.1.2022. Zástupce obviněného nemá návrhy na dokazování. Též v protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 10.2.2022 pod č.j. MeUPB 07594/2023/Šn je na straně 2 v horní části uvedeno, že přítomni byli ve smyslu § 36 odst. 3 SŘ seznámeni s podklady pro rozhodnutí. K těmto podkladům pro rozhodnutí zástupce obviněného nic neuvádí. Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že ze spisového materiálu je tedy zcela zřejmé, že obviněný byl s dostatečným časovým předstihem vyrozuměn o tom, kdy přesně bude mít možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, přičemž obviněný tohoto svého práva při ústním jednání nevyužil. To že svého práva navrhnout důkazy nevyužil při ústním jednání, i přes zamítnutí ze strany správního orgánu I. stupně, obviněnému nebránilo navrhnout důkazy následně, neboť správní orgán I. stupně usnesením nestanovil konečnou lhůtu pro navrhování důkazů a navrhování důkazů nebránilo ani vydání napadeného rozhodnutí, neboť podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu účastník může navrhnout důkazy po celou dobu řízení, tedy až do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Odvolací správní orgán k tomu dále vychází z premisy, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek, neboť pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, což vyplývá přímo z povahy správního řízení, které směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí, kdy teprve právní mocí takového rozhodnutí vzniká, mění se či zaniká právo a povinnost, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.8.2018, č.j. 1 As 165/2018, s přihlédnutím k požadavku právní jistoty uvádí následující. Obviněný si ustanovením zmocněnce zajistil právo na obhajobu, která vyjadřuje požadavek ochrany zákonných práv a zájmů osoby, proti níž je vedeno přestupkové řízení. Smyslem zastoupení by mělo být, že zmocněnec bude namísto zastoupeného činit v průběhu řízení určité úkony, čímž zastoupenému usnadní a zefektivní postup v řízení, např. poskytnutím právní či jiné pomoci, vyřizováním komunikace se správním orgánem apod. Pokud je obviněný zastoupen, zpravidla postačí, když se ústního jednání zúčastní pouze jeho zástupce, viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23.12.2013 č. j. 8 As 53/2013-37. Tak je tomu i v tomto projednávaném případě. Názor odvolacího správního orgánu vychází též z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.12.2013 č. j. 8 As 53/2013-37, z něhož odvolací správní orgán cituje: „Nejvyšší správní soud již ve své předchozí judikatuře zdůraznil, že je třeba rozlišit mezi výsledkem obviněného a účastí obviněného při ústním

jednání před správním orgánem (blíže viz rozsudek čj. 2 As 111/2011 – 56). V případě ústního jednání není pro uplatnění procesních práv účastníka řízení nezbytná jeho osobní účast. Povaha těchto práv nevyžaduje osobní úkon účastníka, ale účastník může tato práva uplatnit prostřednictvím svého zástupce, který může navrhnout důkazy, seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, klást svědkům otázky atd. Z úkonů zástupce pak vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému (§ 34 odst. 1 správního řádu). Podmínka osobní účasti obviněného při jednání nevyplyvá ani z čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podle něhož má každý obviněný právo obhajovat se osobně nebo za pomoci obhájce podle vlastního výběru. Pokud je tedy obviněný zastoupen, zpravidla postačí, pokud se ústního jednání zúčastní pouze jeho zástupce. Osobní účast obviněného, který je zastoupen, by byla vyžadována pouze tehdy, vyvstala-li by potřeba jej vyslechnout z důvodu zjištění skutkového stavu. V této souvislosti Nejvyšší správní soud připomíná, že správní orgán může požadovat osobní konání zastoupeného v řízení jen tehdy, je-li k tomu oprávněn na základě zákona. Správní orgán tedy může účastníka předvolat k výslechu pouze tehdy, pokud je jeho osobní účast nutná pro dosažení cíle řízení, tedy pro zjištění skutkového stavu (blíže viz např. rozsudek ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 100/2008 – 61). Právo navrhnout důkazy mohl žalobce uplatnit při jednání prostřednictvím svého zástupce, kterému udělil generální plnou moc. Za této situace neúčast žalobce nebránila v uskutečnění jednání a za existující důkazní situace nemohla ohrozit cíl předmětného řízení. Městský úřad měl ve správním spisu k dispozici řadu důkazů, které spáchání přestupků žalobcem dostatečně prokazovaly – např. výpovědi policistů“. Obviněný tak na svých procesních právech nebyl krácen, když je mohl uplatnit při ústním jednání prostřednictvím zmocněnce, případně je uplatnit následně. Námitky obviněného proto nebyly shledány důvodnými.

K námitkám obviněného pod bodem 42. odvolací správní orgán uvádí následující.

Podáním odporu byl předmětný příkaz zrušen (§ 150 odst. 3 správního řádu), v napadeném rozhodnutí správní orgán I. stupně kritéria při ukládání správních trestů hodnotil nově a přiléhavě, jak je v napadeném rozhodnutí uvedeno na straně 10 ve 3. odstavci odspodu.

K námitkám obviněného pod body 43. – 44. odvolací správní orgán uvádí následující.

Pojem uvedený správním orgánem I. stupně není vhodně zvolen, mohlo být použito např. slovo „nepřiléhavé“, nicméně vzhledem k tomu, že správním orgánem I. stupně byl zjištěn a prokázán stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak je uvedeno v tomto rozhodnutí, nemá tvrzení správního orgánu I. stupně vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

K námitkám obviněného pod body 45. – 49. odvolací správní orgán uvádí následující.

S tvrzeními obviněného pod bodem 45. odvolací správní orgán plně souhlasí. Správní orgán I. stupně může v protokolu o ústním jednání konstatovat, že dokazování je ukončeno, ale nemůže jím rozhodovat o vině obviněného, neboť pouze rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách (§ 67 odst. 1 správního řádu). Obě konstatování správního orgánu I. stupně jsou chybná, nicméně jak bylo uvedeno výše, vzhledem k tomu, že správním orgánem I. stupně byl zjištěn a prokázán stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nemají tvrzení správního orgánu I. stupně vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť spis obsahuje dostatek jiných důkazů, ze kterých napadené rozhodnutí vychází. Dále odvolací správní orgán uvádí, že předmětný příkaz byl podáním odporu zrušen, proto se hodnocením podkladů pro jeho vydání odvolací správní orgán nebude zabývat. Správní orgán I. stupně řádně provedl dokazování při ústním jednání, přičemž provedené důkazy specifikoval a hodnotil v napadeném rozhodnutí, jak je uvedeno výše. Rozsah provedeného dokazování považoval správní orgán I. stupně za dostatečný pro vydání napadeného rozhodnutí, viz strana 6 napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně při ukládání správních trestů též řádně hodnotil zákonem stanovená kritéria. Správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí popisuje průběh řízení, kdy za tímto účelem zkopíroval některé pasáže z protokolů ve spisu, přičemž odvolací správní orgán v tomto postupu nespátřuje rozpornost se zákonem, neboť kromě těchto zkopírovaných pasáží napadené rozhodnutí obsahuje též vlastní myšlenky, úvahy a hodnocení správního orgánu I. stupně. Odvolací správní orgán tak v postupu správního orgánu I. stupně neshledal rozpory se zákonem. Vzhledem k výše uvedenému odvolací správní orgán považuje námitky obviněného za nedůvodné.

Závěrem odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), skutkový děj uvedený ve výroku napadeného rozhodnutí, má oporu v důkazech a podkladech spisového materiálu, zejména ve výpovědích svědků, přičemž dokazování správní orgán I. stupně řádně provedl a důkazy řádně hodnotil, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. V postupu správního orgánu I. stupně v průběhu řízení odvolací správní orgán neshledal rozpor s právními předpisy.

Jelikož tedy odvolací správní orgán shledal důvody pouze pro změny v části výroku napadeného rozhodnutí, v ostatním napadené rozhodnutí výrokem II. tohoto rozhodnutí o odvolání potvrdil.

P o u č e n í

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se již proti němu dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Bc. Patrik Moravec
odborný referent oddělení přestupků a správních agend